

případá „Fondy pro věčné potřeby národní obrany“, zřízenému podle zákona ze dne 17. prosince 1926, č. 240 Sb. z. a n., o úpravě rozpočtu vojenské správy.

§ 3.

(1) Z penízu strženého z prodeje nemovitostí naznačených v §u 1, č. 2 a č. 3, utvoří se zvláštní fond určený ke hrazení nákladů na koupi staveníšť nebo domů a výstavbu úředních budov pro potřebu státní finanční správy, pokud se týče (§ 1, č. 3) nejvyššího účetního kontrolního úřadu. Fond tento, který není samostatnou právní osobou, spravuje ministerstvo financí, které také s jeho prostředky nakládá.

(2) Pokud nebude zaplacená tržní cena za nemovitosti uvedené v § 1, č. 2, zmocňuje se vláda, aby použila k opatření staveníšť a k výstavbě budov finančních úřadů v Praze vyšších příjmů uvedených v čl. XIX., odst. 1. a 2., finančního zákona republiky Československé ze dne 16. prosince 1927, č. 176 Sb. z. a n., kterým se stanoví státní rozpočet pro rok 1928, až do částky 50,000.000 Kč, a to zálohou, která bude státní pokladně z fondu v prvním odstavci tohoto paragrafu utvořeného nahrazena.

§ 4.

Vláda se zmocňuje, aby uhradila kupní cenu s vedlejšími výlohami za tyto nemovitosti:

pozemky v Praze na Letné:

čís. kat. 653, zapsané ve vložce č. 1255 pozemkové knihy katastrálního území Praha-Holešovice-Bubny, čís. kat. 641, 572/1 a 643/1, zapsané ve vložce č. 348 zemských desk při statku Malé Bubny,

a v Praze u Hlávkova mostu:

stavební plochu čís. kat. 123 s dvorem a pivovarem č. p. 437 v Holešovicích-Bubnech, stavební plochu čís. kat. 228 s hostincem v Malých Bubnech a pozemek čís. kat. 605/1, zapsané vesměs ve vložce č. 348 zemských desk,

z vyšších příjmů uvedených v čl. XIX., odst. 1. a 2., finančního zákona republiky Československé č. 176/1927 Sb. z. a n.

§ 5.

(1) Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

(2) Provedením §u 1, č. 1, a §u 2 pověřuje se ministr financí v dohodě s ministrem ná-

rodní obrany, §u 1, č. 2 a č. 3, a §u 3 ministr financí a provedením §u 4 ministr veřejných prací v dohodě s ministrem financí.

T. G. Masaryk v. r.

Dr. Šrámek v. r.

Dr. Vlasák v. r.

Dr. Spina v. r.

200.

**Zákon ze dne 9. listopadu 1928
o pomocné praxi porodnické, jakož i o vzdělání a výcviku porodních asistentek (porodních pomocnic).**

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

I.

O pomocné praxi porodnické.

§ 1.

Pomocnou praxí porodnickou se rozumí:

a) samostatná pomoc při pravidelném těhotenství, porodu a šestinedělí, jakož i samostatné ošetřování novorozenců a kojenců, nepotřebujících ošetření lékařského,

b) přísluha (asistence) lékaři při ošetřování těhotných, rodiček, šestinedělek, novorozenců a kojenců,

c) nezbytná samostatná pomoc v případech vyjmenovaných sub a), i když jsou to případy patologické, avšak pouze tehdy, hrozí-li z průtahu nebezpečí, není-li možno včas povolati lékaře a pouze do té doby, než se lékař dostaví.

§ 2.

(1) Oprávnění k výkonům pomocné praxe porodnické na území republiky Československé nelze odepřít ženám, které jsou svéprávné, důvěryhodné a prokáží:

a) že jsou státními občankami československými,

b) že jsou bezúhonné,

c) že podle vysvědčení úředního lékaře jsou tělesně a duševně zdravé,

d) že dosáhly diplomu (§ 9) na některém československém ústavu pro vzdělání a výcvik porodních asistentek.

(2) Výjimky z ustanovení uvedeného pod písm. a), b) a d) může v případech hodných mimořádného ohledu povolit ministerstvo veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy.

§ 3.

(1) Porodní pomocnice (porodní báby), které byly podle předpisů platných před účinností tohoto zákona oprávněny vykonávat bábickou praxi na území Československé republiky, jest pokládati za oprávněné k výkonu pomocné praxe porodnické i podle tohoto zákona.

(2) Úřadům (§ 11) jest vyhrazeno přezkoušení kdykoliv oprávnění dříve nabytá.

§ 4.

(1) Toliko ženám, oprávněným vykonávat pomocnou praxi porodnickou podle tohoto zákona (§ 2 a 3), je dovoleno užívatí názvu „porodní asistentka (porodní pomocnice)“.

(2) Užívatí jiných názvů neb označení je nepřipustné.

§ 5.

(1) Zamýšlené zahájení praxe jest porodní asistentka povinna písemně ohlásiti místně příslušnému politickému úřadu I. stolice a předložiti mu předepsané průkazy (§ 2).

(2) Není-li těchto průkazů, jsou-li nedostatečné nebo nestalo-li se ohlášení do tří let po vydání diplomu nebo po úspěšném absolvování opakovacího kursu, odepře úřad oprávnění k výkonu pomocné praxe porodnické; jinak vezme ohlášení na vědomost.

(3) Před vyřízením ohlášení nelze pomocnou praxi porodnickou vykonávat. Nedojde-li však vyřízení do jednoho měsíce, jest předpokládati, že úřad vzal ohlášení na vědomost.

(4) Také každou změnu sídla jest porodní asistentka povinna aspoň 14 dní předem ohlásiti politickému úřadu I. stolice, podle dosavadního i příštího sídla místně příslušnému. V téže lhůtě je porodní asistentka povinna oznámiti úřadu I. stolice, chce-li se vzdáti praxe.

(5) Nesplnění těchto povinností, jakož i neoprávněné provozování praxe je trestné.

§ 6.

(1) Předpisy (instrukce) pro výkon pomocné praxe porodnické budou vydány vládním nařízením. V těchto předpisech jest stanoviti zejména povinnost porodních asistentek poskytnouti porodnickou pomoc kterékoli rodičce a kdykoli, povolati včas lékaře k případům vyžadujícím zákroku lékařského, zachovati tajemství osob jejich péči svěřených a oznamovati porody příslušnému matričnímu úřadu.

(2) Vláda se zmocňuje, aby stanovila sazby odměn za úkony porodních asistentek podle místních poměrů.

§ 7.

(1) Diplom spolu s oprávněním provozovati pomocnou praxi porodnickou bude porodní asistentce odňat

1. dočasně:

a) když byly v jejích vědomostech úředně zjištěny vážné nedostatky, a to na tak dlouho, pokud neprokáže dostatečných znalostí způsobem předepsaným v §u 9 tohoto zákona,

b) lze-li souditi na ztrátu její spolehlivosti a důvěryhodnosti pro výkon pomocné praxe porodnické proto, že se při výkonu svého povolání či z podnětu souvisejícího s tímto povoláním dopustila činu trestného, nebo proto, že zanedbává uložené jí povinnosti, nebo lze-li na ztrátu její spolehlivosti a důvěryhodnosti souditi z jiných závažných okolností a není-li v uvedených případech dostatečných důvodů pro odnětí trvalé — a to nejdéle na dobu dvou roků,

c) stala-li se dočasně, ať tělesně či duševně, nezpůsobilou k výkonu pomocné praxe porodnické, a to na dobu této nezpůsobilosti úředně zjištěnou;

2. trvale:

a) neprokázala-li v případech sub 1 písm. a) ani do dvou let od dočasného odnětí diplomu počítajíc dostatečných vědomostí,

b) dopustila-li se vyhnání plodu nebo spoluviny (účastenství) na tomto činu,

c) lze-li souditi na ztrátu její spolehlivosti a důvěryhodnosti pro výkon pomocné praxe porodnické proto, že se při výkonu svého povolání či z podnětu souvisejícího s tímto povoláním dopustila jinakého činu trestného pod písm. b) neuvedeného, nebo proto, že zanedbává hrubě nebo trvale uložené jí povinnosti, nebo lze-li na ztrátu její spolehlivosti a důvěryhodnosti souditi z jiných okolností a jsou-li tu důvody pro trvalé odnětí diplomu,

d) stala-li se podle úředního zjištění, ať tělesně nebo duševně, trvale nezpůsobilou k výkonu pomocné praxe porodnické.

(2) Odnětí diplomu spolu s oprávněním provozovati pomocnou praxi porodnickou vysloví příslušný politický úřad II. stolice, pokud odnětí diplomu nenastává podle zákonů trestních.

(3) Ve výjimečných a zvláštního zřetele hodných případech jest i při pravoplatném trvalém odnětí diplomu spolu

s oprávněním k pomocné praxi porodnické, vysloveném příslušným politickým úřadem II. stolice, zůstaveno ministerstvu veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy zaměnění odnětí trvalé za odnětí dočasné.

(4) Podmíněné odsouzení nemá za následek odnětí diplomu.

(5) Přestala-li porodní asistentka býti státní občankou republiky Československé, neodnímá se jí diplom; ovšem odnímá se jí oprávnění provozovati pomocnou praxi porodnickou. Avšak ministerstvo veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy může jí na její žádost, přihlížejíc ke skutkovým okolnostem případu, povolit oprávnění provozovati pomocnou praxi porodnickou na území republiky Československé. Povolení toto může jí totéž ministerstvo, aniž by tu byly podmínky stanovené v odstavci (1), zase odňiti.

II.

Vzdělání a výcvik porodních asisterek.

§ 8.

(1) Diplomy opravňující k ohlášení pomocné praxe porodnické mohou vydávati toliko státní ústavy pro vzdělání a výcvik porodních asisterek.

(2) Organizace a správa těchto ústavů bude upravena předpisy, které vydá ministerstvo veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy, je-li jsou tyto ústavy přímo podřízeny, v dohodě s ministerstvem financí.

§ 9.

(1) Předpisy o způsobu vzdělání a výcviku porodních asisterek (učební osnovu) na státních ústavěch za tímto účelem zřízených (§ 8) vydá ministerstvo veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy v dohodě s ministerstvem sociální péče a s ministerstvem školství a národní osvěty. Podmínky pro přijetí do těchto ústavů, předpisy o zkoušce přijímací, výši školného, výši zkušebních tax, o zkouškách prospěchových a o zkoušce závěrečné, po jejímž úspěšném vykonání lze vydati diplom opravňující k ohlášení pomocné praxe porodnické, jakož i znění slibu před vydáním diplomu budou stanoveny vládním nařízením.

(2) Doba výcviku na státním ústavu pro vzdělání a výcvik porodních asisterek nesmí býti kratší 10 měsíců.

(3) Každá porodní asistentka jest povinna po pěti letech od vydání diplomu počítaje a pak vždy po dalších 10 letech, anebo přerušila-li

praxi, ať dobrovolně či nuceně, nejméně na tři léta, zúčastniti se opakovacího kursu. Při porodních asistentkách v §u 3, odst. 1. uvedených jest tyto lhůty počítati ode dne účinnosti tohoto zákona.

(4) Kromě toho jest každá porodní asistentka, u níž byly zjištěny vážné nedostatky vědomostí, povinna zúčastniti se opakovacího kursu mimo lhůty v předchozím odstavci uvedené.

(5) Podrobné předpisy o kursech opakovacích vydá ministerstvo veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy v dohodě s ministerstvem sociální péče a ministerstvem školství a národní osvěty.

(6) Cizinky lze do státního ústavu pro vzdělání a výcvik porodních asisterek přijmouti toliko výjimečně, stačí-li místo. Diplom lze jim však vydati pouze s omezením, že je bez zvláštního povolení podle posledního odstavce §u 2 neopravňuje k vykonávání pomocné praxe porodnické v republice Československé.

III.

Ustanovení trestní a příslušnost.

§ 10.

(1) Přestoupení tohoto zákona a nařízení vydaných k jeho provedení trestají — pokud nejde o čin stíhaný trestními soudy — politické úřady I. stolice pokutou od 20 do 200 Kč, při opakování od 50 do 1000 Kč. Vedle pokuty může býti uloženo vězení od 24 hodin do 3 neděl.

(2) Při nedobytnosti pokuty buď vyměřen podle volného uvážení náhradní trest vězení nejdéle do 3 neděl. Trest vězení spolu s náhradním trestem nesmí přesahovati 3 týdny.

(3) Z nálezů lze se odvolati do 15 dnů; o odvolání rozhodne politický úřad II. stolice s konečnou platností.

(4) Pokuty uložené podle tohoto zákona případnou státu.

§ 11.

Řízení podle tohoto zákona přísluší, není-li jinak ustanoveno, úřadům stanoveným v zákoně ze 14. července 1927, čís. 125 Sb. z. a n., o organizaci politické správy.

IV.

Ustanovení závěrečná.

§ 12.

(1) Zákon tento nabude účinnosti 3 měsíce po vyhlášení.

(2) Tímto dnem se zrušují předpisy dosavadní, jež jsou s ním v rozporu, zejména § 7, oddělení IV. hlavního zdravotního normativu, vydaného patentem ze dne 2. ledna 1770, čís. 1152 Sb. všech nař. a zák. z roku 1740 až 1780, příslušná ustanovení patentu ze dne 10. dubna 1773, čís. 6 T. Sb. z., ustanovení zák. čl. XIV/1876 a zák. čl. XXXVIII/1908, upravující výkon pomocné praxe porodnické, jakož i veškeré předpisy o výcviku a vzdělání porodních bab, jmenovitě nařízení ministra kultu a vyučování, vydané v dohodě s ministerstvem vnitra ze dne 27. ledna 1898, č. 35 ř. z., jímž byl vyhlášen všeobecný regulativ pro vyučování a službu na babických školách.

(3) Ustanovení dosavadních služebních předpisů (instrukcí) pro porodní báby, která tomuto zákonu neodporují, zůstanou v platnosti, pokud nebudou vydány předpisy (instrukce) podle §u 6.

(4) Na porodnickou praxi lékařskou se zákon tento nevztahuje.

§ 13.

Zákon tento provede ministr veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy po dohodě se zúčastněnými ministry.

T. G. Masaryk v. r.

Dr. Šrámek v. r.

Dr. Tiso v. r.

201.

Zákon ze dne 9. listopadu 1928 o úpravě některých organizačních otázek v oboru soudnictví.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

(1) Řádné soudy civilní a občanské soudy trestní mají toto označení:

- a) okresní soud;
- b) krajský soud, jde-li o sborový soud první stolice;
- c) vrchní soud, jde-li o sborový soud druhé stolice;
- d) nejvyšší soud.

(2) Mluví-li tento zákon všeobecně o sodeích, vztahují se jeho předpisy na soudce ustanovené u soudů uvedených v předchozím odstavci.

§ 2.

Okresní soud anebo sborový soud první stolice, který v některém místě vykonává pravomoc výhradně ve věcech civilních, exekučních, trestních aneb obchodních, připojuje k označení ve smyslu § 1 tohoto zákona ještě další označení „civilní“, „exekuční“ „trestní“ neb „obchodní“ podle toho, kterou ze zmíněných pravomocí vykonává.

§ 3.

(1) Úřady zřízené při sborových soudech a při nejvyšším soudě k zastávání úkolů příkázaných jim předpisy trestního řádu mají toto označení:

- a) státní zastupitelství;
- b) vrchní státní zastupitelství;
- c) generální prokuratura.

(2) Mluví-li tento zákon všeobecně o úřednících, vztahují se jeho předpisy jen na právnické úředníky ustanovené k některému z úřadů uvedených v předchozím odstavci.

§ 4.

Pro soudce ustanovené na služebních soudcovských místech druhé skupiny (§ 36, odst. 1. platového zákona č. 103/26 Sb. z. a n.) stanoví se úřední titul „soudce“.

§ 5.

Pro soudce první skupiny (§ 36, odst. 1. platového zákona) ustanovené na služebních soudcovských místech systemisovaných v VII. stupnici funkčního služného (§ 40, odst. 4. platového zákona) stanoví se úřední titul „okresní soudce“. Je-li takový soudce ustanoven na služebním místě systemisovaném k řízení správy okresního soudu, má úřední titul „okresní soudce a přednosta okresního soudu“.

§ 6.

(1) Pro soudce první skupiny (§ 36, odst. 1. platového zákona) ustanovené na služebních soudcovských místech systemisovaných v VI. stupnici funkčního služného (§ 40, odst. 4. platového zákona) stanoví se úřední titul „soudní rada“. Je-li takový soudce ustanoven na služebním místě systemisovaném k řízení správy okresního soudu, nebo je-li pověřen ve smyslu § 25, odst. 2. organizačního zákona č. 217/1896 ř. z. správou okresního soudu v sídle sborového soudu první stolice, přísluší mu po dobu výkonu této funkce titul „soudní rada a přednosta okresního soudu“, k němuž jest též připojiti případné další označení příslušného okresního soudu podle § 2 tohoto zákona.